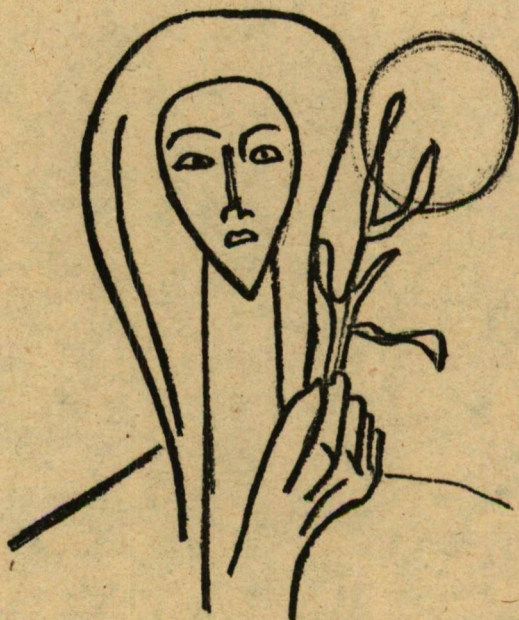

Nagy Magdolna

APÁMNAK

Fejem kezed alá hajtom
rég nem hízelgek már neked
számokon és távolságokon vergődve
én is gondolok rád aggódva
apám
erről mi nem beszélhetünk
ha szavak nélkül szeretünk
igaz
minden kigondolt gondolat
eltitkolt féltő mozdulat
kísér
mikor utra kélsz
vagy ha ottmaradsz
Apám.

IMA

Uram, ha egyszer ránkdőlnék ismeretlen falak
mit mondjunk tébláboló gyermekeinknek?
mit higgyenek, homályosuló szemeink mögött
mit rejtegettünk?
hogyan mondjuk akkor el, a homály nekünk
fényesség lesz mikor
menni kell
Uram, ha egyszer ránkdőlnék ismeretlen falak
mit mondjunk bizó gyermekeinknek?